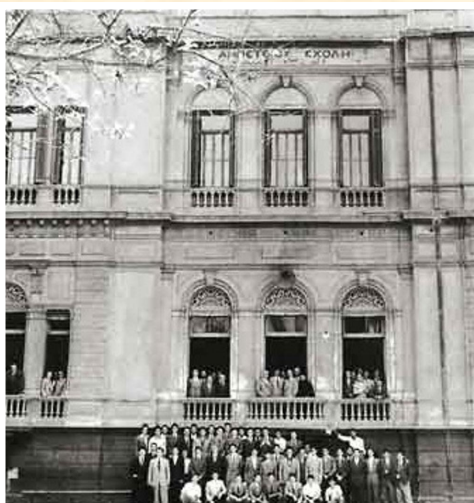

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Σ.Α.Σ.

ΤΟ ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΜΠΕΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ
ΑΘΗΝΑ

ΤΕΥΧΟΣ 4/2019

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Σ.Α.Σ.

ΤΕΥΧΟΣ 4/2019

ΤΟ ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΜΠΕΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

ΔΟΥΥΛΑΙΟΥ 26, ΑΘΗΝΑ 11521

Υπεύθυνος Έκδοσης :	Δημήτρης Πιερής,	dpieris@gmail.com
Επιτροπή Σύνταξης :	Δημήτρης Πιερής,	κιν. 6932704820, dpieris@gmail.com
	Δημήτρης Κουντούρης,	κιν. 6937566410, dimpokou@yahoo.gr
	Σεβαστή (Βιβιάνα) Καραντινού,	κιν. 6946272271, vivianakarantinos@gmail.com
	Τάκης Σφακιανόπουλος,	κιν. 6932415018, takissfa@otenet.gr
Υπεύθυνος Παραγωγής :	Αντώνης Πατρινός,	κιν. 6936646796, anthony.patrinos@gmail.com

Περιεχόμενα

Αντί-Editorial, Δημήτρης Πιερής.....	3
Αναμνήσεις από την Αμπέτειο, Μιχ. Παϊδούσης	4
Η Σουράμπα, Νίκος Νικηταρίδης.....	6
Αμπετιανοί που διακρίθηκαν στον τομέα τους	8
Από τις Εκθέσεις Μαθητών της Αμπετείου, Γ. Δόκιος	11
Αμπετιανοί που τιμήθηκαν	14
Ψάχνοντας για Δουλειά, Δημ. Καλανδράνης	16
Βιβλία Καθηγητών μας	17
Προγραμματισμός Εκδηλώσεων 2019	18
Για τους Αμπετιανούς Chef	20
Άγιος Κωνσταντίνος 2019 : Η αόρατη πλευρά της αποκατάστασης , Μ. Αδαμαντίδου	22
Γ' αυτούς που Έφυγαν	24
Γιαγιά καλώς τους Δέχθηκες, Δημ. Καλανδράνης	26

Το Περιοδικό Σ.Α.Σ. φέρει μόνο ενυπόγραφα άρθρα συνεργατών που φέρουν οι ίδιοι την ευθύνη για αυτά που γράφουν.
Η φωτογραφία της Αμπετείου Σχολής του εξωφύλλου στο Demerdash είναι του Γιώργου Ρωσσίδη.

Αντί-Editorial

Δύο Λόγια από τον Πρόεδρογράφει ο Δημήτρης Πιερής

Φίλες και φίλοι,

Αμπετειανές και Αμπετειανοί,

Εύχομαι να περάσατε καλά τις καλοκαιρινές σας διακοπές, και του χρόνου με υγεία να τις περάσετε ακόμη καλύτερα.

Στο προηγούμενο τεύχος του περιοδικού μας, κλείνοντας τον χαιρετισμό μου, σας παρακάλεσα να στείλετε στην συντακτική επιτροπή τις προτάσεις σας και τις επιθυμίες σας, με πολιτιστικό ή ψυχαγωγικό ενδιαφέρον, ώστε να τις λάβουμε υπόψη μας, να τις επεξεργαστούμε και, όπου είναι δυνατόν, να τις προγραμματίσουμε και να τις πραγματοποιήσουμε ελπίζοντας ότι με αυτόν τον τρόπο θα εξασφαλίσουμε αρκετή συμμετοχή μελών και φίλων στις εκδηλώσεις μας.

Δυστυχώς, μέχρι αυτή την στιγμή που γράφω τα λόγια αυτά, δεν λάβαμε καμία πρόταση. Και αυτό με βάζει σε σκέψεις για το μέλλον του συλλόγου μας. Δείχνει να είστε ικανοποιημένοι από το ετήσιο πρόγραμμα των εκδηλώσεων. Εδώ όμως γεννάται μια απορία. Εάν πράγματι είστε ικανοποιημένοι πώς εξηγείται ελάχιστη, σχεδόν μηδενική, συμμετοχή; Ακόμη πιο απογοητευτικό είναι να διαπιστώνεται ότι και εμείς, οι οργανωτές μιας πολιτιστικής εκδήλωσης, είμαστε απόντες από την προγραμματισμένη εκδήλωση του συλλόγου μας..... Πώς να αισθάνεται κάθε αξιόλογος ομιλητής που είναι προσκεκλημένος να παρουσιάσει και να αναπτύξει το θέμα του να βλέπει μπροστά του κενά καθίσματα ή μια πολύ μικρή ομάδα ακροατών;

Περί τα μέσα Νοεμβρίου το Δ.Σ. θα προετοιμάσει τον προγραμματισμό εκδηλώσεων για το επόμενο έτος. Παρακαλώ θερμά όποιοι/ες επιθυμούν, να στείλουν τις προτάσεις τους που θα μας βοηθήσουν πολύ στη διαμόρφωση του προγράμματος των εκδηλώσεών μας.

Τον περασμένο μήνα ζητήσαμε από τα μέλη και φίλους μας να βοηθήσουν οικονομικά συμμαθητή μας και μέλος του συλλόγου μας, Αμπετειανό, στα έξοδα επείγουσας χειρουργικής επέμβασης στον Ευαγγελισμό. Η ανταπόκριση ήταν συγκινητική ! Το ποσό που χρειαζόταν για να καλυφθούν τα αεροπορικά εισιτήρια μαζεύτηκε σε λιγότερο από 48 ώρες. Θεωρώ καθήκον μου να ευχαριστήσω θερμά όσους έσπευσαν να συνδράμουν και να μεταφέρω την ευγνωμοσύνη του συμμαθητή μας !

Κλείνοντας θέλω να σας ενημερώσω ότι την Κυριακή 2 Φεβρουαρίου 2020 θα πραγματοποιηθεί η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας μαζί με αρχαιρεσίες, σύμφωνα με το καταστατικό μας. Την ίδια μέρα θα γίνει και η κοπή της Βασιλόπιτας.

Μίμης Πιερής

Αναμνήσεις από την Αμπέτειο

.....γράφει ο Μιχάλης Π. Παϊδούσης
απόφοιτος 1953 Κλασσικό

Απεφοίτησα από το Κλασσικό το 1953 και έκτοτε, με τη συνεχή προσπάθεια για επιτυχία στη ζωή και στην καριέρα, για πολλά χρόνια, σπάνια σκεφτόμουν τα μαθητικά μου χρόνια. Πρόσφατα, όμως, χάρη σε μια συνάντηση (Σεπτέμβριος 2018), με τέσσερις συμμαθητές στην Αθήνα, για την οποία θα μιλήσω περισσότερο πιο κάτω, σκέφτηκα να κάτσω και να καταγράψω τις πιο έντονες αναμνήσεις από τη ζωή μου ως μαθητής στην Αμπέτειο, που δυστυχώς έχουν αρχίσει να γίνονται πολύ ομιχλώδεις.

Πρώτα απ' όλα, ποιος είμαι. Είμαι ο γιός του Παντελή Παϊδούση, ο οποίος διετέλεσε διευθυντής της Αμπετείου 1933-1948, πριν αναλάβει τη διεύθυνση ο Θεοδόσιος Κονάς. Δημοτικό και τα τρία πρώτα χρόνια του γυμνασίου στην Μελαγχροίνιο Σχολή στην Ηλιούπολη, πριν έλθω στην Αμπέτειο. Μετά από την αποφοίτησή μου το 1953, πήγα για σπουδές στη σχολή μηχανικών του Πανεπιστημίου McGill στο Μοντρεάλ, Καναδά. Μετά που αποφοίτησα, πήρα ένα Fellowship for Training in Nuclear Energy στην Αγγλία, 1958-60. Ύστερα πήγα Cambridge και πήρα το Ph.D. in Engineering το 1963. Μετά εργάσθηκα για τέσσερα χρόνια στην Εταιρία Ατομικής Ενέργειας του Καναδά, και το 1967 γύρισα στο McGill ως καθηγητής, όπου βρίσκομαι ακόμα. Στον μακρινό Καναδά, όπου τώρα που γράφω αυτό το κείμενο η θερμοκρασία είναι -20° Κελσίου, που με τον αέρα αντιστοιχεί στους -31° και υπό την μεγαλύτερη χιονοθύελλα από το 1895.

Τι θυμάμαι για την Αμπέτειο; Θυμάμαι όταν ήμουν με κοντά παντελονάκια ακόμα, 5 ή 6 χρόνων, με έπαιρνε ο πατέρας μου κάπου-κάπου στην Αμπέτειο, στο γραφείο του, όπου μου έκαναν μεγάλη εντύπωση οι βιβλιοθήκες οι γεμάτες με βιβλία στα ελληνικά και γερμανικά, για φιλοσοφία και παιδεία. Θυμάμαι επίσης το γραφείο της Εφορίας και ιδιαίτερα κάποιον κόμη Razmonsky, φυγάδα από τη ρωσική επανάσταση. Μου έδωσε κάποτε δυο-τρία χαρτονομίσματα των 10 και 100 ρουβλίων, που δεν είχαν καμία αξία πια, εκτός για μένα!

Θυμάμαι πολλούς από τους καθηγητές μου: Κοσσυφάκη, Λιούρη, Σαραφόπουλο, Δόρμπη, Λεπτό, Κούκη, τον πατέρα Ανδρόνικο, τον πολυπαθή Αλέκο Μοσχίδη και τον Ματζαβίνο.

Φημολογείτο ότι ο πατήρ Ανδρόνικος που μας δίδασκε ιστορία, δεν διάβαζε τις εκθέσεις και τις απαντήσεις μας σε διαγωνισμούς, παρά μόνο την αρχή και το τέλος, και για τα ενδιάμεσα κοίταζε μόνο αν είχαν σεβαστό μήκος. Μερικοί συμμαθητές, λοιπόν, γέμιζαν τα ενδιάμεσα με ιστορίες της ζωής τους. Αυτό γινόταν για αρκετό καιρό, χωρίς επιπτώσεις για τους επιτήδειους. Θυμάμαι, όμως, ότι κάποτε έπιασε κάποιον, δεν ξέρω πώς, και τον έκανε σκουπίδι και φυσικά του έβαλε μηδέν.

Ο πατήρ Ανδρόνικος ήταν πολύ μορφωμένος και αξιόλογος. Είχε ζήσει και στην Κίνα, κάτι πολύ σπάνιο εκείνον τον καιρό. Έβαλε υποψηφιότητα να γίνει Αρχιεπίσκοπος Κύπρου το 1950, και μάλιστα τον υποστήριξε και ο πατέρας μου, αλλά στο τέλος τον αρχιεπισκοπικό θρόνο κέρδισε ο Μακάριος Γ'. Αρκετές φορές διερωτήθηκα ποια θα ήταν η μετέπειτα ιστορία της Κύπρου αν είχε κερδίσει τον αρχιεπισκοπικό θρόνο ο π. Ανδρόνικος.

Θυμάμαι, επίσης, το συσσίτιο για τα άπορα παιδιά, αλλά και για άλλους εφόσον πλήρωναν, αν θυμάμαι καλά ένα σελίνι. Πήγαινα κι εγώ κάπου-κάπου, γιατί έκαναν εξαιρετικές φασολάδες και υπεύθυνος της τάξεως ήταν ο Δήμος Λεπτός, θείος μου από την μητρική πλευρά. Παρ' όλο που θα προτιμούσα ένα από εκείνα τα απίθανα σάντουιτς του Γκορρί με μια δροσερή Στέλλα ή 2-3 γλυκίσματα στου Τσέππα.

Θυμάμαι ιδιαίτερα εκείνη τη μεγάλη μουζάχρα, όταν οι διαδηλωτές έκαψαν το ξενοδοχείο Shepherd's. Η Αμπέτειος έκλεισε νωρίς και επειδή εμείς κατοικούσαμε στην Ηλιούπολη, κατέφυγα στο σπίτι του συμμαθητή Νίκου Ζερεφού. Ήξερα πως οι γονείς μου θα ανησυχούσαν και επειδή δεν είχαμε τηλέφωνο σπίτι, τηλεφώνησα στην Ελληνική Κοινότητα Ηλιούπολης καιμίλησα με τον ανηψιό του παπά της εκκλησίας μας και του ζήτησα να ειδοποιήσει τους γονείς μου (10 λεπτών δρόμο). Μου υποσχέθηκε ότι θα το έκανε, αλλά δεν το έκανε. Όταν την επομένη κατέφθασα σπίτι, με υποδέχθηκαν σαν τον Λάζαρο. Θυμάμαι τη μυρωδιά του καπνού και του καμένου ξύλου στη διαδρομή μου ως το μετρό για την Ηλιούπολη.

Έλαβα μέρος σε δυο μεγάλες εκδρομές του σχολείου μας, στην Ελλάδα και στο Σινά. Στην Ελλάδα, μας έβαλαν για ύπνο σ' ένα σχολείο στο Μαρούσι. Από εκεί κάναμε πολλές εκδρομές στην Στερεά, στην Πελοπόννησο και αλλού και είδαμε πολλά για τα οποία οι περισσότεροί μας είχαμε διαβάσει μόνο σε βιβλία. Εκείνο που θυμάμαι ιδιαίτερα

ήταν ένα άρθρο σε αθηναϊκή εφημερίδα, όπου έγραφε ότι δεν δείχναμε την προσήκουσα συγκίνηση και δέος που ήρθαμε στην Πατρίδα. Σκεφτόμουν ότι ο συγγραφέας του άρθρου δεν είχε ιδέα πόσο Έλληνες είμαστε εμείς οι Αιγυπτιώτες και δη οι Αμπετεϊανοί.

Η εκδρομή στο Σινά ήταν μια μοναδική εμπειρία. Η διαδρομή με φορτηγά (όχι λεωφορεία) που κολλούσαν μέσα στην άμμο. Η εκδρομή ήταν τη Μεγάλη Εβδομάδα και θυμάμαι με πόση κατάνυξη κάθε βράδυ εμείς και οι καλόγηροι παρακολουθούσαμε τη λειτουργία. Την Κυριακή μετά την Ανάσταση, διαβάσαμε τον Απόστολο σε πολλές γλώσσες και εγώ στα γερμανικά, αλλά όχι σπουδαία. Θυμάμαι τον πατέρα Παχώμιο, εικονογράφο με μεγάλο ταλέντο, να ζωγραφίζει στη σκιά.

Φυσικά, κατά τη διάρκεια της Μ. Εβδομάδας, έπρεπε να νηστεύουμε. Τρώγαμε μαζί με τους καλόγηρους και τον Αρχιεπίσκοπο Σινά Πορφύριο. Ένας συμμαθητής μου έφερε μαζί του κονσέρβες με μπουλνι-μπιφ και σαρδέλες μην τυχόν και πάθει τίποτε με τη νηστεία. Θυμάμαι ότι κάναμε μεγάλο καβγά, αλλά έμεινε αμετανόητος.

Και τώρα μερικά για τα τριγύρω της Αμπετείου (πάντα της Shafia Fouad). Θυμάμαι κάποτε άνοιξε ένας καινούργιος κινηματογράφος πολυτελείας, το όνομα του οποίου μου διαφεύγει. Ήταν σούπερ-κινηματογράφος, πιο καλός από οποιονδήποτε από την εμπειρία μου στην Ευρώπη και Β. Αμερική. Τα καθίσματα ήταν, βεβαίως, αναπαυτικά, αλλά ήταν το διάλειμμα που ήταν εξαιρετικό. Πιάνο-όργανο στη σκηνή με ωραία μουσική, ενώ το χρώμα όλης της αίθουσας άλλαζε από ροζ σε γαλάζιο και σε πράσινο. Πηγαίναμε εκεί κάθε τόσο παρέες από την τάξη μας με τις φιλενάδες μας από το Αχιλλοπούλειο. (Παρεμπιπτόντως, αυτός ο κινηματογράφος ήταν το άκρον αντίθετο από το San Stefano της Ηλιούπολης, όπου αγόραζες ζαχαροκάλαμα απ' έξω και τα μασουλούσες στην αίθουσα μέσα και έριχνες τα υπόλοιπα στο πάτωμα. Ή ακόμη πηγαίναμε με τεντζερέδες γεμάτους κεφτέδες και άλλα και en famille τρώγαμε το δείπνο μας, ενώ βλέπαμε το έργο – πρόδρομος της τηλεόρασης).

Το άλλο που θυμάμαι είναι το κατάστημα Sicurel μεγάλης πολυτέλειας. Οι συνδιαλλαγές με τους πωλητές στα γαλλικά ή αραβικά, φυσικά. Το θυμήθηκα αυτό όταν μου ήρθαν φοιτητές Αιγύπτιοι στο McGill για μεταπτυχιακές σπουδές και μου έκαμε εντύπωση που δεν ήξεραν γρι γαλλικά, την τότε lingua franca για τη μεσαία τάξη στη Μέση Ανατολή. Όλα τα σάρωσε η αγγλική γλώσσα μετά τον πόλεμο.

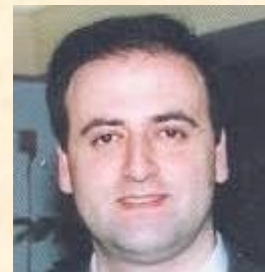
Και έρχομαι τώρα στο 2018. Μιαν ωραϊαν πρωϊαν, έλαβα e-mail από τον συμμαθητή μου Κλεάνθη Αρβανιτάκη και τα επόμενα είναι ιστορία, όπως λένε οι Εγγλέζοι. Τρία αρθράκια για τη συνάντηση μερικών από τους συμμαθητές μου στην Αθήνα, τον Σεπτέμβρη του 2018, θα βρείτε στο < Περιοδικό Σ.Α.Σ. > στο τεύχος 1 (2019), σελ. 13-14.

Είμαι βέβαιος ότι αν και όταν δημοσιευτεί τούτο το άρθρο, θα θυμηθώ και άλλα που τώρα μου διαφεύγουν, αλλά αυτά προς το παρόν.

Ο Μιχάλης Π. Παϊδούσης είναι απόφοιτος Αμπετείου Σχολής, Κλασικό Τμήμα του 1953. Είναι γιός του πρώην Διευθυντή της Αμπετείου Παντελή Παϊδούση.

Αιγυπτιώτικο Διήγημα

Η Σουράμπα

.....γράφει ο Νίκος Νικηταρίδης

- ◇ Τι κάνεις μπρε γυμνός στα μπαλάτια, λες κι έρχεται χαμσίνι ;
- ◇ Πονάει το ποδάρι μου βρε μάνα.
- ◇ Καλά να πάθεις μπρε. Λύσσαξες με τη σουράμπα όλη μέρα.
- ◇ Άλλαξες την πομόνα ;
- ◇ Γιατί ;
- ◇ Να, ζέστανέ μου στο μπουνταγκάζ λίγο σπίρτο να τρίψω το κανί μου.
- ◇ Εγώ να στο ζεσάνω... Εσύ να δω τι θα πεις στον πατέρα σου όταν γυρίσει, που ξεκινά απ' αύριο το κονζέ του και θέλει να πάμε αμέσως στην Αλεξάνδρα.
- ◇ Μα τι φαγώθηκε βρε μάνα και φέτος με την Αλεξάνδρεια ; Γιατί δεν μένουμε εδώ στο Σουβέτσι, που συνδυάζει μπάνιο και βόλτες στον Άτακα ;
- ◇ Αφού ξέρεις πόσο φοβάται τους σκύλους της Ερυθράς, από νεαρός θυμάμαι, μέχρι σήμερα που 'γινε πιλότος. Γι' αυτό από νωρίς νοίκιασε και καμπίνα στο Σίντι Μπισρ.
- ◇ Μου 'χεις πει πως ψάρευε παλιά.
- ◇ Ναι. Στην αρχή με καλάμια, μέχρι που κόντεψε να βγάλει το μάτι του και η πεθερά μου τα 'δωσε μπιρ παρά στον ρουμπαμπέκια και τα πλαστικά δολώματα πήγαν στη ζιμπάλα... Μετά άρχισε με τους τενεκέδες να μαζεύει καβούρια... Και μετά βάρυνε...
- ◇ Μακάρι να με μάθαινε κι εμένα... Ξέρεις τι χαρά πήρα όταν μου 'δειξε τα ζύγια για την ταγιάρα.
- ◇ Το ξέρω παιδί μου, αλλά είναι ξεροκέφαλος... Άντε σήκω τώρα και ξάπλωσε να δούμε τι θα κάνουμε με το πόδι σου... "Φατίμα, έλα να σου δώσω κανά γροσάκι να πεταχτείς να φέρεις λίγη μουστάρδα"... Ένα κατάπλασμα είναι ότι κι ότι...
- ◇ Ωχου ! Θα βρομώ σα φυσίχα...
- ◇ Καλύτερα να βρωμάς, παρά να πονάς. Και ποιος τον ακούει τον κύρη μας.
- ◇ Θα μου πέσουνε κι οι τρίχες...
- ◇ Μπρε, στο πόδι σου θα το βάλω, όχι στην κούτρα σου... Και θα περισσέψει και για το βιδέλο... Κάτσε να φέρω το αμπαζούρ κοντύτερα να δω τη ζημιά...
- ◇ Αχ ! Πονάω !
- ◇ Ένα πρηξιματάκι είναι μπρε, όχι απαντεσίτης ! Λίγο κρύο νερό απ' το γκερδέλι, λίγο ζεστό σπίρτο και λίγη μουστάρδα, κι αύριο θα 'σαι περδίκι.
- ◇ Με το γκερδέλι ; Μπάνιο θα κάνω βρε μάνα ; Φέρε το γουλέ.
- ◇ Καλά λες... Κάτσε να βουτήξω μια πετσέτα στο λαβομάνο, γιατί εσύ έτσι όπως κάνεις θα γεμίσεις τον τόπο νερά... Και ποιος πιάνει τη μάπα μετά... Κάτσε ν' ανάψω το μπουνταγκάζ... Πού στην ευχή είναι το μπρικέ ;
- ◇ Εκεί, πάνω στις μπατανίες το είδα...
- ◇ Ο πατέρας σου όπου θέλει το αφήνει... Για να δω...
- ◇ Καλέ μάνα, σαν σουρβεγιάντης στο Τερεπλέν το κοιτάς...
- ◇ Εγώ φταίω αχάριστο γινάτι... Έπρεπε να φωνάξω τον μπουάπη, που 'χει κοπανήσει και δυο-τρία ποτηράκια τάφια, να φέρει το σκαρπέλο και το μαρτέλο για να σε περιποιηθεί !... Άντε, έτοιμος... Αύριο θα χοροπηδάς... Και για μπαχτσίσι, αύριο θ' ανεβάσεις τις μπατανίες στη σαντάρα.
- ◇ Να 'σαι καλά βρε μάνα που μ' έκανες σαν ακαθάριστο σουντάνι... Άντε, φέρε μου τώρα και λίγο παγωμένο νε-

ράκι απ' τη γλασιέρα, να συγχωρεθούν τα πεθαμένα σου...

- ◇ Αχ, τα στερνά τιμούν τα πρώτα... Ίδιος ο πατέρας σου... Κι ούτε ένα ευχαριστώ...
- ◇ Ευχαριστώ βρε μάνα, κι όταν γεμίσω με μασούρια να δεις δώρα που θα σου κάνω !
- ◇ Το μόνο δώρο που θέλω από σένα μπρε, είναι να 'σαι καλά... Άντε και να σε δω αμπλουαγιέ !

Λεξιλόγιο :

Αλεξάνδρα : Αλεξάνδρεια
Αμπαζούρ : Φωτιστικό
Αμπλουαγιέ : Ανώτερος υπάλληλος της Διώρυγας του Σουέζ
Απαντεσίτης : Σκωληκοειδίτης
Άτακας : Βουνό κοντά στο Σουέζ
Βιδέλο : Μοσχάρι
Γκερδέλι : Κουβάς
Γλασιέρα : Ψυγείο πάγου
Γουλές : Στάμνα
Ζιμπάλα : Σκουπίδια
Κονζέ : Καλοκαιρινή άδεια
Λαβομάνο : Νυπτήρας
Μάπα : Σφουγγαρίστρα
Μαρτέλο : Σφυρί
Μασούρι : Δεσμίδα από χρυσές λίνες
Μπαλάτια : Πλακάκια
Μπατανίες : Κουβέρτες
Μπαχτσίσι : Φιλοδώρημα
Μπουάπης : Θυρωρός
Μπουνταγκάζ : "Μάτι" υγραερίου, γκαζάκι
Μπρικέ : Αναπτήρας
Πιλότος : Πλοηγός
Πομόνα : Φιάλη υγραερίου
Ρουμπαμπέκια : Παλιατζής
Σαντάρα : Πατάρι
Σίντι Μπισρ : Παραλία της Αλεξάνδρειας
Σκαρπέλο : Κοπίδι
Σκύλος : Σκυλόψαρο, καρχαρίας
Σουβέτσι : Σουέζ
Σουντάνι : Αράπικο φυστίκι
Σουράμπα : Μπάλα από κάλτσες
Σουρβεγιάντης : Επόπτης έργων στη Διώρυγα
Σπίρτο : Οινόπνευμα
Ταγιάρα : Χαρταετός
Τάφια : Κακής ποιότητας χειροποίητο κονιάκ
Τερεπλέν : Πορτ-Τεουφίκ
Φισίχα : Αποξηραμένο ψάρι
Χαμσίνι : Αμμοθύελλα

Ο Νικηταρίδης είναι, μα κυρίως νιώθει Αιγυπτιώτης. Παρόλο που είναι ο μόνος από την οικογένειά του που γεννήθηκε στην Ελλάδα (1969), εν τούτοις φέρει στην ψυχή του τις μνήμες της ζωής όλων εκείνων των δικών του ανθρώπων που έζησαν στη Νειλοχώρα. Παράλληλα, ως παιδί καλλιτεχνών γονιών, με ρίζες από τη Χάλκη, τη Σύμη, την Κύπρο, την Κρήτη και την Αμοργό, που ασχολήθηκαν επί χρόνια με το ερασιτεχνικό θέατρο -και όχι μόνο- σε Αλεξάνδρεια και Σουέζ, κληρονόμησε αυτή του την κλίση στα Γράμματα.

Αμπετειανοί που διακρίθηκαν στον τομέα τους

Ντένης Πλέσσας-Λεωνίδης

Αντιπρόεδρος Επιχειρηματικών Δραστηριοτήτων Ευρώπης, Αφρικής, Μέσης Ανατολής και Αμερικής
Lockheed Martin Aeronautics/International

Ο Ντένης Πλέσσας-Λεωνίδης αποφοίτησε από την **Αμπέτειο Σχολή** το 1968. Στην Αίγυπτο ασχολήθηκε με το Φοιτητικό κίνημα και υπήρξε ιδρυτικό μέλος και Πρόεδρος των **Ελλήνων Φοιτητών Καΐρου**, και αργότερα επίτιμος Προεδρος. Επίσης διετέλεσε βαθμοφόρος του Σώματος Ελλήνων Προσκόπων Καΐρου, και υπήρξε «**Πρόσκοπος Έθνους**».

Ο Ντένης Πλέσσας-Λεωνίδης διαθέτει 43 χρόνια ενασχόλησης με την Αεροναυπηγική Βιομηχανία. Η καριέρα του περιλαμβάνει συμμετοχή στους τομείς Marketing Management και Στρατηγικής Marketing (Διοίκησης marketing), δημιουργίας αεροναυπηγικών εγκαταστάσεων συντήρησης και αεροναυπηγικών τροποποιήσεων, δημιουργίας κοινοπραξιών και στρατηγικών συμμαχιών για σημαντικά διεθνή προγράμματα. Συντόνισε και ανέπτυξε εταιρικά προγράμματα στρατηγικού marketing με νέες επιχειρηματικές δραστηριότητες που οδήγησαν στη δημιουργία κοινοπραξιών, συμμαχιών και πωλήσεων αεροσκαφών στην

Ευρώπη, Αφρική, Μέση Ανατολή και Αμερική.

- Ο Ντένης Πλέσσας-Λεωνίδης είναι κάτοχος πτυχίου **B.Sc.** στην Αεροναυπηγική από το Πολυτεχνείο του Καΐρου (1973), με ισοτιμία **B.Sc.** πτυχίου από το Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο (1973).
- Κατά τη διάρκεια των μεταπτυχιακών των σπουδών στην Αγγλία αποκόμισε πτυχίο **M.Sc.** (1974) με αντικείμενο **Aircraft Design**.
- Το 1975 **M.Sc./ MCIT** στη Μηχανολογία των Αερομεταφορών στο Cranfield Institute of Technology. Το 1976 αποκόμισε πτυχίο **M.Sc./D.I.C** στον τομέα του Management Science και Management Systems από το Imperial College of Science & Technology – London University.
- Το 1991 παρακολούθησε και αποφοίτησε επιτυχώς από το Πανεπιστήμιο της Νότιας Καλιφόρνιας (USC) στο Πρόγραμμα « **Senior Executive Management Leadership** » .
- Εργάστηκε για επτά περίπου χρόνια στην Ελληνική Αεροπορική Βιομηχανία όπου οργάνωσε τα τμήματα εκπαίδευσης, προγραμματισμού και marketing. Διαπραγματεύθηκε και υπέγραψε σημαντικά συμβόλαια με την USAFE, τη NAMSΑ και άλλους οργανισμούς του NATO ως επίσης την Airbus, Aerospatiale, Aeritalia κλπ.
- Προσελήφθη από την Lockheed Aircraft Service Company τον Αύγουστο 1983 με περιοχή ευθύνης τη Μέση Ανατολή.
- Τον Απρίλιο του 1985 προήχθη σε Διευθυντή Κυβερνητικών προγραμμάτων για τη Μέση Ανατολή και Αφρική στη Lockheed Aircraft Service Company.
- Το Δεκέμβριο του 1988 προήχθη σε Διευθυντή διεθνών προγραμμάτων Ευρώπης, Μέσης Ανατολής και Αφρικής.
- Από το 1991 είναι Αντιπρόεδρος International Projects αναφερόμενος τόσο στη Lockheed Corporation International (LCISA) όσο και τη Lockheed Aircraft Service (LAS).
- Το 1995 ανέλαβε Vice President International Business Development για την Ευρώπη, Μέση Ανατολή και Αφρική για την Lockheed Martin Aeronautics International (LMAI) και από το 1997 σαν περιφερειακός Vice President Operations.
- Από το 1999 είναι Αντιπρόεδρος Ευρώπης, Μέσης Ανατολής και Αφρικής για τον τομέα marketing της Lockheed Martin Aeronautics/International. Με αυτό το ρόλο ηγήθηκε επιτυχών προσπαθειών πώλησης Αεροσκαφών F-16 στην Ελλάδα, την Ιταλία και το Μαρόκο ως και του Μεταφορικού Αεροσκάφους C-130H/J, αλλά και την εισαγωγή του αεροσκάφους JSF (F-35) σε πολλές χώρες της Ευρώπης. Πρόσφατα του ανατέθηκε και η ευθύνη μάρκετινγκ και πωλήσεων της Lockheed Martin Aeronautics για την Αμερικανική Ήπειρο πλην των ΗΠΑ.

Στην Ελλάδα, ο Ντένης Πλέσσας-Λεωνίδης ηγήθηκε όλων των προσφάτων επιχειρηματικών πρωτοβουλιών της Lockheed Martin για τον εκσυγχρονισμό των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων και την βιομηχανική & τεχνολογική ενίσχυση ελληνικών αμυντικών βιομηχανιών.

Το 2016 του απονεμήθηκε για την προσφορά του το ιδιαίτερα τιμητικό βραβείο «**Hellenic Heritage Achievement Award**» από το American Hellenic Institute της Washington. Εδώ και πολλά χρόνια είναι μέλος της Royal Aeronautical Society της Μεγάλης Βρετανίας. Εδώ και μια πενταετία είναι μέλος της Ελληνικής Αεροπορικής Ακαδημίας. Τέλος είναι μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ελληνοαμερικανικού Επιμελητηρίου.

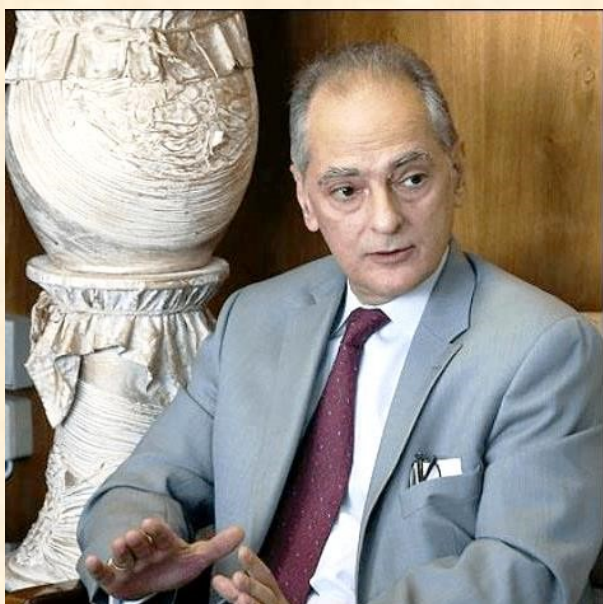
Ο Ντένης Πλέσσας-Λεωνίδης έχει κάνει πληθώρα επιστημονικών δημοσιεύσεων και άρθρων αναφορικά με την Αεροδιαστημική τεχνολογία και τις νέες τεχνολογικές προσεγγίσεις και επιτεύγματα της Αεροπορικής και Αεροδιαστημικής βιομηχανίας. Επίσης, έχει διδάξει και υπήρξε ομιλητής σε πανεπιστήμια και συνέδρια στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Με την σύζυγό του Γεωργία έχουν δυο παιδιά (Σοφία και Σπύρο) και δύο εγγονές (Κωνσταντίνα και Διονυσία). Στην Ελλάδα η φιλανθρωπική προσφορά του Ντένη και της Γεωργίας Πλέσσα - Λεωνίδα είναι σημαντική, ιδιαίτερα στην βοήθεια και συνδρομή αστέγων και ευπαθών συμπολιτών μας.

Νικόλαος Γαριλίδης

Επιστρέφοντας στις Ρίζες με Ανώτατο Αξίωμα

.....γράφει η Πέρσα Κουμούτση

Ο Νικόλαος Γαριλίδης επιστρέφει στη γενέτειρά του ως Πρεσβευτής της Ελλάδας στην Αίγυπτο, την χώρα που τον άνδρωσε και τον προμήθευσε την 'πρώτη ύλη' για την μετέπειτα λαμπρή και αδιάκοπη πορεία του στο Διπλωματικό Σώμα, υπηρετώντας σε διάφορα νευραλγικά πόστα για περισσότερα από τριάντα χρόνια. Και είναι μια είδηση που προσωπικά με χαροποίησε ιδιαίτερως, όπως χαροποίησε και όλους όσους τον γνωρίζουν από τα μαθητικά μας χρόνια στην Αμπέτιο Σχολή. Αφενός διότι μια τέτοια επιστροφή, κατά κάποιον τρόπο, σηματοδοτεί για μας, όπως και για τους περισσότερους Αιγυπτιώτες Έλληνες, ένα είδος 'Οδυσσειακής' επιστροφής στις ρίζες, κι αφετέρου διότι γνωρίζοντας την ποιότητά του ως ανθρώπου και ως διπλωμάτη, αντιλαμβανόμαστε εκ των προτέρων τις δυνατότητες και τη δυναμική της προσφοράς του στον εκεί Αιγυπτιώτη Ελληνισμό και, προφανώς, όχι μόνο. Εύστροφος, πνευματώδης, εμβριθής, χαρισματικός, με έντονα διακριτή παιδεία και έμφυτη ενεργητικό-

τητα ανέκαθεν αποτέλεσε για τους φίλους και συμμαθητές του - και για μένα προσωπικά - έμπνευση και παράδειγμα προς μίμηση. Αλλά κι αργότερα, στις συναντήσεις μας, που δυστυχώς αραιώναν προοδευτικά λόγω των αυξανόμενων επαγγελματικών και προσωπικών υποχρεώσεών μας, το ήθος, η ευγένεια, η καλή προαίρεση και τα φιλικά του αισθήματα απέναντί μας δεν άλλαξαν στο ελάχιστο. Δεν θα επιχειρήσω να απαριθμήσω εδώ τα χαρίσματα και τα επιτεύγματά του στον επαγγελματικό του χώρο, καθότι είναι πάρα πολλά και βέβαια σημαντικά, όπως και τα πόστα που υπηρέτησε με μεγάλη επιτυχία και αναγνώριση από το Ελληνικό κράτος. Άλλωστε αυτά μπορούν να ανιχνευτούν εύκολα στο διαδίκτυο και τους ιστότοπους του ΥΠΕΞ, αρκεί κανείς να πληκτρολογήσει το όνομά του για να αντλήσει όλες τις πληροφορίες που αφορούν στο πρόσωπο και το έργο του. Θα ήθελα μόνο να τον συγχαρώ και να ευχηθώ από καρδιάς και βέβαια εκ μέρους όλων μας, χωρίς ρητορικές και συναισθηματικές περιπλοκώσεις, να έχει Υγεία και Δύναμη και βέβαια Επιτυχία στα νέα του καθήκοντα. Εμείς θα παρακολουθούμε με αγάπη την πορεία του και με τη σκέψη μας θα είμαστε πάντα στο πλευρό του.

Η Πέρσα Κουμούτση γεννήθηκε στο Κάιρο, Αιγύπτου. Εκεί πέρασε τα μαθητικά της χρόνια και αποφοίτησε από την Αμπέτιο σχολή. Ήρθε στην Ελλάδα αφού ολοκλήρωσε τις σπουδές της στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου του Κάιρου.

Μιχάλης Π. Παϊδούσης

Γεννήθηκε στην Κύπρο το 1935 και φοίτησε στην Μελαχροίνειο στην Ηλιούπολη και Αμπέτειο στο Κάιρο. Για τις πανεπιστημιακές του σπουδές φοίτησε στο Πανεπιστήμιο McGill του Μοντρεάλ {B.Eng. μετά τιμών στην Μηχανολογία (Mechanical Engineering) το 1958} και στο Πανεπιστήμιο του Κέμπριτζ της Μ. Βρετανίας {διδακτορικό (Ph.D. in Engineering) το 1963}. Κατόπιν εργάστηκε ως μαθητευόμενος μηχανικός στην General Electric Co. στην Αγγλία (1958-60) και ως ερευνητής στην Εταιρεία Ατομικής Ενέργειας Καναδά (1963-67). Επέστρεψε στο McGill ως καθηγητής το 1967 και υπηρέτησε ως διευθυντής του τμήματος Μηχανολογίας (1977-86). Τώρα έχει τον τίτλο του Thomas Workman Emeritus Professor.

Από το 1960 διεξάγει έρευνα σε διάφορες πτυχές της δυναμικής κατασκευών σε αλληλοεπίδραση με ροές υγρών ή αερίων. Έχει συγγράψει πέντε βιβλία επί του θέματος, 258 άρθρα σε επιστημονικά περιοδικά και 170 παρουσιάσεις σε διεθνή συνέδρια. Τιμήθηκε με μετάλλια από το Institution of Mechanical Engineers (U.K.), American Society of Mechanical Engineers (USA) και Canadian Congress of Applied Mechanics. Είναι ιδρυτής-διευθυντής (1986) του περιοδικού Journal of Fluids and Structures (Elsevier Academic Press) και μέλος της Ακαδημίας Επιστημών της Royal Society of Canada.

Ο Μ. Παϊδούσης ήταν ενεργό μέλος των φίλων του ΠΑΚ στο Μοντρεάλ εναντίον της χούντας στην Ελλάδα και πρόεδρος του Συλλόγου Ελλήνων Αποφοίτων Πανεπιστημίου του Μόντρεαλ στην ίδια περίοδο. Εργάστηκε υπέρ του ΟΧΙ εναντίον των σχισματικών του Κεμπέκ, για το δημοψήφισμα του 1980. Υπηρέτησε ως πρόεδρος της Ελληνοκαναδικής Επιτροπής Αλληλεγγύης για την Κύπρο (1974-80) και της Πανκαναδικής Επιτροπής (1978-83), ενάντια της εισβολής και κατοχής στην Κύπρο. Υπηρέτησε επίσης ως Επίτιμος Πρόξενος της Κύπρου στο Μοντρεάλ (1983-2016). Ο Καναδάς του απένειμε μετάλλια της «125^{ης} Επετείου της Συνομοσπονδίας Καναδά» (1993) και του «Αδαμάντινου Ιωβηλαίου της βασίλισσας Ελισάβετ Β΄» (2013) για τη μεγάλη του προσφορά στην Καναδική Κοινωνία.

Ασουάν : Εκδρομή 1963. Ο Διευθυντής στο κουπί.

Από τις εκθέσεις μαθητών Α' και Β' Γυμνασίου

Η έκθεση είναι του μαθητή Γιώργου Δόκιου (απόφοιτος 1962) και περιέχεται σε λεύκωμα που μας έδωσε η καθηγήτρια κα. Θεοδωράκη

"Εκθέσις 94.

Χθές τι νύστα είδα στ' όνειρό μου....

Ήταν 9.30 μ.μ. Είχα χυθεί απ' τον κινηματοχώραρον «Ριβολι» που έπαιζε το έργο: «Έλενη της Τροίας». Μ' άρεσε πάρα πολύ. Βέβαια, ήξερα την ιστορία. Αλλά, όπως και να είναι ή ταινία έχω τη χλύμα της. Στο δρόμο μάλιστα τόσο είχα απορροφηθεί, ώστε θα με παζούσε ένα αυτοκίνητο αν δεν έσφιγα έντονα την ώρα το κεφάλι μου. Τέλος έφτασα στο σπίτι. Νύσταφα και ζήτωνα να βρω κάτι πειν κοιμηθώ. Κατόπιν ξάπλωσα και κοιμήθηκα. Όνειρό μου τότε ένα παράξενο όνειρο..... Ο Τρωικός πόλεμος ερείκεται στο κορμί μου. Η Έλενη παρομοιάζεται μεθυσμένη δεν ήθελε ν' αφήσει τους Τρώες και ν' αφήσει με τον άνδρα της.

Ο Αγαμέμνων έστειλε και με ρώταξε. Μου είπε ένας άγγελιοφόρος και μου λέει: «Αχιλλέα, σέ θέλει ο κύριός μου και στρατιχός σου».

— Έχω θέλω να ετοιμάσω μερικά πράγματα. Άς είναι δα, πάω να νά μιν.... κλάιν.

Μπήκα μέσα στην σπηλή και βλέπω τον Αγαμέμνονα να με ωστράζει χαιδώνοντας τα χένια

του. Μοῦ εἶπε:

— Ἔ, Ἀχιλλεῖα. Δέν παίεναι τόν στρατό σου νά ἐπιτεθῆς ἐναντίον αὐτῶν; Πρέπει νά πάρωμε τῶν Ἑλλήνων μέ τό ἔτσι θέλω.

— Ἄ! δέν μπορῶ. Τό ἄρμα μου χάλασε καί προσπατῶ εἶν μαρῶει. Ἄν θέλεις δός μου τό δρόμο σου.

— Ἐν τάξει μιά πού ευμενῶνεις θά σοῦ πῶ καί παραμάτω. Σήμερα ὁ Πρίαμος μοῦ ἔστειλε μῖνυμα πού λέει, νά παλαίωμ τό μαλλίτερο παλλικάρει τῶν Ἑλλήνων μέ τό μαλλίτερο παλλικάρει τῶν Τρώων. Καί μιά πού εἶσαι ὁ πῖό γενναῖος, πύχανε.

— Ἐν τάξει, διά χατῆρι σου πηγαίνω. Ἄψοιο στείλε νά μέ ξυπνήσουν. Καλή-νύχτα.

— Καλή νύχτα.

Χεεεεεε! Χεεεεεε!

— Κύριε ξυπνήστε. Ὁ δεχιστραίτης μ' ἔστειλε νά εἶς ξυπνήσω.

— Δέν μ' ἄφηνε νά κοιμηθῶ; Θύρε!

Φέρε μου νερό νά πλυθῶ.

Ἄφῶ ἐτοιμάστωμα, ἔβαλα τῶν σοκολῆ μου καί τ' ἀναχμεῖα τοῦ πολέμου νά ἔβρω.

Βρῆμα ἔξω καί μέ χτύπησε ἕνα ἔλαστρο

ἀεράει. Ὁ ἥλιος μόλις ξεπερῶβαλε καὶ ἔμοιαζε
μέ πλυσή ποι εὐροτᾶ παντοῦ τὸ κόμμινο
αἷμα της.

Ὅταν ἀνέβηκα στὸ ἄσμα μου χαρέτιστα τὸν
Ἀγαμέμνονα. Μοῦ εἶπε: «Καλὴ τύχη». Στάθημα ἔξω
ἀπ' τὸ κῆστρο τῶν Τρῶων καὶ εὐνάξα: «Ἐ! φο-
βικαῖά σου ἔμτορα ἔβγα ἔξω».

Ἀμέσως οἱ πύλες τῆς Τροίας ἀνοίξαν καὶ βῆ-
κε ὁ ἔμτορας.

Ἐπιπολοῦσθε μὰ θεοδὴ μάχη ὅπου βῆκα
νικητὴς. Ἀλλὰ, ὁ Πάρις μοῦ ἔστειλε ἓνα βέλος στὴν
εἴσοδα καὶ ἔπεσα.....

Ἄ!-ἄ!-ἄ!-ἄ!-καῖματα στὸ πόδι μαμά. Βοήθεια
βλέπω δίπλα μου δύο πτώματα νὰ κῆνται. Δὲν
εἶναι ὄμως. Κοιμοῦνται ὁ ἀδελφός μου καὶ ἡ
ἀδελφὴ μου.

Ὅττε ἔλεγχ, οὔττε τιποτα. Κεῖμας ἔλεγχ. Τώρα
σὲν θὰ δοξαεῖω. Ἀσὴ εἶναι ἡ ζωή.

(Δόμος)

Αμπετειανοί που τιμήθηκαν

Λεωνίδα Παπαδόπουλος (απόφοιτος 1962, Πρακτικό)

Απονομή τιμητικής πλακέτας στον Πρόεδρο της Φιλοπτώχου Αδελφότητας Ανδρών Θεσσαλονίκης (Φ.Α.Α.Θ.) κ. Λεωνίδα Παπαδόπουλο από την Πρόεδρο της Ενώσεως Κυριών Δράμας σε εκδήλωση στη Δράμα, και σειράς αναμνηστικού γραμματοσήμου που εκδόθηκε για τον σκοπό αυτό.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΙΜΗΣ ΣΤΗ Φ.Α.Α.Θ.

ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΗΡΙΞΗ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΕΝΩΣΗ ΚΥΡΙΩΝ ΔΡΑΜΑΣ

Την Τετάρτη, 3^η Ιουλίου 2019, κατόπιν προσκλήσεως της Προέδρου της Ενώσεως Κυριών Δράμας κυρίας Αλίκης Τσιαμούρα, ο Πρόεδρος της Φιλοπτώχου Αδελφότητας Ανδρών Θεσσαλονίκης κ. **Λεωνίδα Παπαδόπουλος**, συνοδευόμενος από μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και μέλη της Αδελφότητας, μετέβησαν εις τη Δράμα προκειμένου να συμμετάσχουν εις την ετήσια εκδήλωση της Ενώσεως «Μια βόλτα στην Ελλάδα».

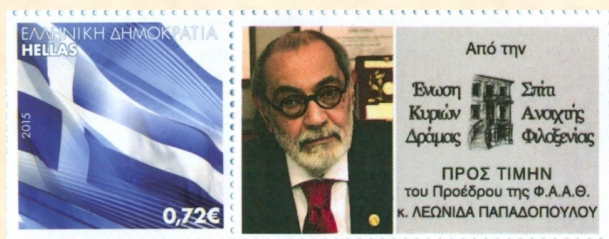
Εις το πλαίσιο της εκδηλώσεως, τιμήθηκε η Φιλόπτωχος Αδελφότης Ανδρών Θεσσαλονίκης για τη στήριξη την οποία παρέχει εις το πολυσχιδές κοινωνικό έργο της Ενώσεως Κυριών Δράμας.

Προσφωνώντας η κυρία Τσιαμούρα, αναφέρθηκε εις την αγαστή συνεργασία των δύο φορέων και εις το έργο της Αδελφότητας και απένειμε εις τον Πρόεδρο τιμητική πλακέτα -προσυπογραφομένη από την ίδια, τον Δήμαρχο Δράμας κ. Χριστόδουλο Μαρμάκο και τον Πρόεδρο της ΔΕΚΠΟΤΑ κ. Γεώργιο Ψαρρά- και σειρά, προς τούτο εκδοθέντος, αναμνηστικού γραμματοσήμου.

Αντιφωνώντας ο Πρόεδρος, ευχαρίστησε για την τιμή, διευκρίνισε ότι η όποια παρεχόμενη εκ μέρους της Φ.Α.Α.Θ. στήριξη και αρωγή αποτελεί έκφραση καθήκοντος και κατέληξε:

«Αγαπητή κυρία Πρόεδρε, αποδέχομαι –εκ μέρους όλων των μελών της Αδελφότητας- την τιμή, όχι απλά σαν κέρας βράβευσης, αλλά σαν επισήμανση των ευθυνών μας από το χθες, για το σήμερα και για το αύριο».

Αντιδώρησε δε εις την κυρία Τσιαμούρα, πιστό αντίγραφο της κηρόχυτης εικόνας «Χριστός Παντοκράτωρ» της Ιεράς Μονής Αγίας Αικατερίνης του Όρους Σινά.

Αριστείδης (Άρης) Πατρινός (απόφοιτος 1965, Πρακτικό)

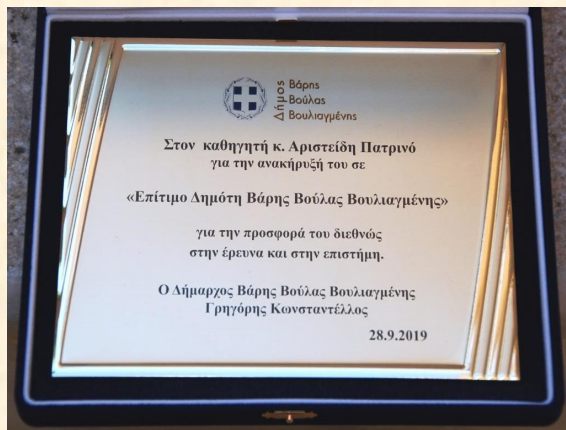
Τον διακεκριμένο έλληνα επιστήμονα Αριστείδα Πατρινό ανακήρυξε σε Επίτιμο Δημότη ο Δήμος Βάρης Βούλας Βουλιαγμένης μετά από σχετική ομόφωνη απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, σε ειδική τελετή που πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 28 Σεπτεμβρίου 2019.

Ο Αριστείδης Πατρινός συμμετείχε στην ομάδα επιστημόνων που αποκωδικοποίησαν το ανθρώπινο DNA, ανοίγοντας τον δρόμο να γίνουν σημαντικά επιτεύγματα σε πολλούς κλάδους της επιστήμης. Παράλληλα ασχολήθηκε και με την κλιματική αλλαγή και την καταπολέμησή της.

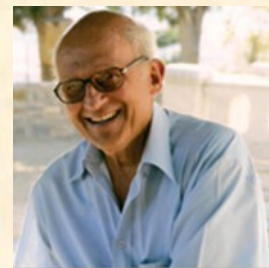
Κατά την τελετή, μετά την ανάγνωση της απόφασης από τον Πρόεδρο του Δημοτικού Συμβουλίου, ο Δήμαρχος Βάρης Βούλας Βουλιαγμένης Γρηγόρης Κωνσταντέλλος, στην προσφώνησή του παρέθεσε ένα πλήρες βιογραφικό του τιμώμενου προσώπου, ενώ στάθηκε ιδιαίτερα στον προβληματισμό για το κλίμα που ανέδειξαν οι μελέτες του Άρη Πατρινού. «Σήμερα δεν τιμούμε μόνο τον ίδιο για τα σημαντικά του επιτεύγματα. Θέτουμε και στα παιδιά μας, στους μαθητές, στους νέους ανθρώπους της πόλης μας τα καινούργια μοντέλα που πρέπει να αντιγράψουμε στη ζωή και στις προσπάθειές μας».

Στην αντιφώνησή του ο Δρ. Πατρινός ευχαρίστησε τον Δήμαρχο, το Δημοτικό Συμβούλιο και τους παρευρισκομένους για την μεγάλη τιμή που του πρόσφεραν και μίλησε για τα ορόσημα στην μακρόχρονη επαγγελματική του σταδιοδρομία.

Η τελετή ολοκληρώθηκε με χαιρετισμό του γνωστού ιστορικού – φιλόλογου Χρήστου Διονυσόπουλου μετά από σχετική παράκληση του κ. Πατρινού, αφού υπήρξε καθηγητής του στην Αμπέτσιο και ήταν, όπως δήλωσε ο ίδιος, αυτός που του έδωσε τη μεγαλύτερη έμπνευση και τα κίνητρα για τη μάθηση καθώς και την κατανόηση για το τι σημαίνει Ελλάδα.

Με την ευκαιρία της σύντομης παρουσίας του Δρ. Αριστείδα Πατρινού στην Ελλάδα, ο Πρόεδρος του Συλλόγου μας Δημ. Πιερής, μετά από απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, του απένευσε τιμητική πλακέτα για την σημαντική και πολύχρονη προσφορά του στην επιστήμη και την έρευνα. Την πλακέτα φιλοτέχνησε ο γλύπτης Γιώργος Σεπετζόγλου.

Ψάχνοντας για δουλειά.....

.....γράφει ο Δημήτρης Καλανδράνης

Η τελετή λήξης των μαθημάτων της χρονιάς 1952-53 της Αμπετείου έγινε στις 26 Ιουνίου. Με το απολυτήριο στο χέρι, ο καθένας από εμάς τους έντεκα απόφοιτους του Εμπορικού τμήματος θα ακολουθούσε τον δρόμο του.

Η ζωή ήταν ανοιχτή μπροστά μας και όλοι πλάθαμε όνειρα για το μέλλον. Ωστόσο, λόγω οικονομικών δυσκολιών, κανένας μας δεν θα συνέχιζε τις σπουδές και έτσι είχαμε να επιλέξουμε μεταξύ της μετανάστευσης ή της εξεύρεσης εργασίας.

Εκείνη την εποχή, οι πιθανότητες να βρει εργασία ένας απόφοιτος του Εμπορικού ήταν αρκετά καλές, καθώς εξακολουθούσαν να υπάρχουν ελληνικές και ξένες επιχειρήσεις που θα μπορούσαν να απορροφήσουν τους αποφοίτους. Η κατάρτισή μας στην λογιστική, την εμπορική αλληλογραφία και την στενογραφία ήταν πολύ καλή και οι γνώσεις μας στα Αγγλικά και τα Γαλλικά ήταν σε ικανοποιητικό επίπεδο, όχι όμως και στα Αραβικά στα οποία δεν δινόταν μεγάλη σημασία τότε στα σχολεία.

Δεδομένου ότι τα λογιστικά βιβλία στις ξένες εταιρείες τηρούνταν στα Αραβικά με παράλληλη μετάφραση στα Γαλλικά ή τα Αγγλικά, όποιος απόφοιτος δεν γνώριζε καλά τα Αραβικά θα δυσκολευόταν να εργαστεί ως λογιστής ή βοηθός λογιστή. Ευτυχώς για μένα ήμουν αρκετά καλός.

Ο κ. Κονάς βοήθησε όσο μπορούσε τους απόφοιτους στην εξεύρεση εργασίας, και στην δική μου περίπτωση μου σύστησε το λογιστικό γραφείο ενός Έλληνα, του κ. Πετρίδη που βρισκόταν κάπου πίσω από την πλατεία της Άταμπα.

Με τα όνειρα που είχα, φανταζόμουν το λογιστικό γραφείο του κ. Πετρίδη γεμάτο υπαλλήλους, με τον καθένα να κάθεται μπροστά στο δικό του γραφείο με μια τηλεφωνική συσκευή στα αριστερά, και στα δεξιά μια γραφομηχανή Remington ή Underwood. Ένα μεγάλο sous-main στο κέντρο και στην κορυφή ένα ωραίο μελανοδοχείο με μελάνι Parker dark blue και την απαραίτητη πένα.

Γρήγορα προσγειώθηκα, και κάπως ανώμαλα.

Το κτήριο στο οποίο στεγαζόταν το λογιστικό γραφείο ήταν μια παλιά πολυκατοικία με μαγαζιά στο ισόγειο, ένα καφενείο, ένα μπαρμπέρι, ένα φαγάδικο κόσσο και έναν μακουάγκι. Κάποια στιγμή νόμισα ότι είχα κάνει λάθος στη διεύθυνση.

Άρχισα να ανεβαίνω τις ατέλειωτες σκάλες και αφού πέρασα μπροστά από μαγαζιά και γραφεία ραφτάδων, μεσιτών, αργυραμοιβών, δικηγόρων, γιατρών κ.α., έφτασα στον τέταρτο όροφο, όπου βρισκόταν το γραφείο του κ. Πετρίδη. Ίσως το πουκάμισο και το έσπρωξα καλά μέσα στο παντελόνι. Έκανα το σταυρό μου και χτύπησα διακριτικά την πόρτα.

Μια αδύναμη φωνή απάντησε:

«Entrez!»

Μπαίνοντας σ' αυτό που ονειρευόμουν ότι θα ήταν ένα μεγάλο λογιστικό γραφείο, είδα έκπληκτος ότι όλο κι όλο ήταν ένα ευρύχωρο δωμάτιο στο οποίο βασιλεύαν τα χαρτιά, άλλα στοιβαγμένα με τάξη και άλλα εξείχαν με αυθάδεια έξω από κάτι μπεζ φακέλους. Όπου γύριζα το βλέμμα μου υπήρχαν λογιστικά βιβλία και κλασέρ γεμάτα έγγραφα που ασφουκτιούσαν σφιχτοδεμένα με σπάγκο. Η σκόνη πανταχού παρούσα και η μυρωδιά του παλιού χαρτιού βασιλεύε στο χώρο και δεν είχε καμιά σχέση με την μαγευτική μυρωδιά των μαθητικών βιβλίων την πρώτη μέρα της σχολικής χρονιάς.

Ο κ. Πετρίδης καθόταν πίσω από ένα μεγάλο γραφείο χωμένος κι αυτός πού αλλού, μέσα στα βιβλία. Δίπλα του στο ένα μέτρο, ένας εξουθενωμένος ανεμιστήρας αγωνιζόταν να δροσίσει τον αέρα χωρίς να τα καταφέρνει με τα παράθυρα ανοιχτά και μια εξωτερική θερμοκρασία 35 βαθμών.

Ο κ. Πετρίδης ήταν ένας ηλικιωμένος καλοσυνάτος άνθρωπος, και το παρουσιαστικό του έδενε τέλεια με το περιβάλλον που εργαζόταν. Στην ηλικία που ήμουν τότε τον έβλεπα σαν παππού.

«Θα κάνεις έγγραφές στα βιβλία, θα προσθέτεις ποσά σε λογαριασμούς και θα αρχειοθετείς τα έγγραφα στα

κλασέρ. Επίσης θα κάνεις εξωτερικές εργασίες σε πελάτες και τράπεζες. Μισθός 8 λίρες. Ωράριο 8.30-1.30 και 5μμ-8μμ. Σάββατο μισή μέρα.» Αυτά μου είπε και περίμενε την αντίδρασή μου.

Οκτώ λίρες το 1953 ήταν ένας μέτριος μισθός υπαλλήλου για να ζει φτωχικά. Παρόλο που είχα ανάγκη να εργαστώ άμεσα και οι οκτώ λίρες θα με βοηθούσαν σημαντικά, σκέφθηκα ότι σ' αυτό το λογιστικό γραφείο δεν θα είχα καμία προοπτική εξέλιξης και όλες οι γνώσεις που είχα αποκτήσει στην Αμπέττειο θα πήγαιναν χαμένες.

Για να με δοκιμάσει, μου έδωσε να κάνω προσθέσεις πενταψήφων και εξαψήφων αριθμών-25 ανά σελίδα, χωρίς αριθμομηχανή. Μ' έπιασε κατάθλιψη.

Τι να πω σ' αυτόν τον αγαθό άνθρωπο και στον κ. Κονά; Ότι απογοητεύτηκα και ότι εκείνη τη μέρα ένιωσα μια απέχθεια προς την λογιστική και μια πικρία που δεν είχα τα μέσα να συνεχίσω ανώτερες σπουδές;

Έτσι αρνήθηκα την πρώτη ευκαιρία στη ζωή μου για εργασία.

Τις επόμενες μέρες συνέχισα το ψάξιμο μέχρι που είχα την τύχη να βρω εργασία στο εργοστάσιο «Σπύρος Σπάθης» όπου θα παρέμενα μέχρι την αναχώρησή μου από την Αίγυπτο. Σ' αυτήν θα αναφερθώ σε άλλο τεύχος.

Ο Δημήτρης Καλανδράνης γεννήθηκε στο Κάιρο της Αιγύπτου και τώρα ζει στην Αλυκή της Πάρου. Σπούδασε στην Αμπέττειο Σχολή του Καΐρου από την οποία αποφοίτησε το 1953, Στ' Εμπορικού, και είναι επίσης κάτοχος του ICS London Diploma Hotel Management, γνωρίζει δε έξι ξένες γλώσσες. Εργάστηκε στη Swissair από το 1964 έως το 1994. Από το 1994 που ζει μόνιμα στην Πάρο αρθρογραφεί στις τοπικές εφημερίδες με διηγήματα, δοκίμια και κοινωνικά θέματα καθότι είναι βαθειά κοινωνικοποιημένο άτομο με έντονη την αίσθηση της αλληλεγγύης.

Βιβλία Καθηγητών μας

Κυκλοφορεί το βιβλίο «**Η Μάχη του Μαραθώνα**—Ιστορική και Τοπογραφική προσέγγιση» που έγραψε ο κ. Χρήστος Διονυσόπουλος. Ο κ. Διονυσόπουλος, ιστορικός και αρχαιολόγος, υπήρξε καθηγητής της φιλολογίας στην Αμπέττειο από το 1964 έως το 1968. Το βιβλίο περιέχει όλες τις αρχαίες πηγές και όλες τις επιστημονικές θεωρίες για τη μάχη του Μαραθώνα. Παρέχει πλήρη βιβλιογραφία (από το 17ο αιώνα μέχρι σήμερα), πλούσια εικονογράφηση με σπάνιους παλαιούς χάρτες και προτείνει ενδιαφέρουσες και πρωτότυπες λύσεις για όλα τα προβλήματα που αφορούν την κοσμοϊστορική μάχη του 490 π.Χ. Στο βιβλίο του, αποτέλεσμα προσπάθειας και έρευνας δέκα ετών, ο συγγραφέας εκθέτει τις διάφορες θεωρίες που έχουν διατυπωθεί, μελετά τις δυσκολίες που παρουσιάζουν τα θέματα που αφορούν στο ιστορικό γεγονός και καταθέτει τη δική του άποψη, έχοντας ως γνώμονα, σε ό,τι αφορά τις γραπτές μαρτυρίες, κυρίως την αφήγηση του Ηρόδοτου. Τις δευτερεύουσες γραπτές πηγές αξιολογεί και χρησιμοποιεί, ανάλογα με την αξιοπιστία τους, στο μέτρο που συνάδουν με την Ηροδότεια αφήγηση και που δεν έρχονται σε αντίθεση με αυτήν. Ο καθηγητής μας, για το βιβλίο του αυτό, βραβεύτηκε από την Ακαδημία Αθηνών. Το βιβλίο (εκδόσεις ΚΑΠΟΝ) κυκλοφορεί και στην αγγλική γλώσσα.

Το βιβλίο παρουσιάστηκε στις 2 Οκτωβρίου 2019 σε ειδική εκδήλωση στον Δήμο Βούλας-Βάρης-Βουλιαγμένης με ομιλητές τον ίδιο, τον δήμαρχο κ. Γρηγόρη Κωνσταντέλλο και τον δικό μας Ζέφυρο Καυκαλίδη (απόφοιτο 1965).

Από το Διοικητικό Συμβούλιο.....

Προγραμματισμός Εκδηλώσεων Νοεμβρίου και Δεκεμβρίου 2019

Αγαπητά μας μέλη,

Φτάνουμε σιγά σιγά προς το τέλος του έτους που διανύουμε και σας υπενθυμίζουμε ότι για τους τρεις τελευταίους μήνες έχουμε προγραμματίσει τα κάτωθι :

Για τις 6 Οκτωβρίου 2019 είχε προγραμματισθεί μονοήμερη εκδρομή στην **Στυμφαλία Λίμνη** (όπου με υπενθύμιση στις 27 Σεπτεμβρίου ενημερωθήκατε με λεπτομέρειες για το πλήρες πρόγραμμα της εκδρομής), που δυστυχώς **την ακυρώσαμε λόγω μικρής συμμετοχής. Minimum συμμετοχές αναφέραμε 35 άτομα.**

Για την **Δευτέρα 11 Νοεμβρίου 2019** είναι προς πραγματοποίηση σε κοινή πολιτιστική εκδήλωση με τον Σ.Α.Ε. διάλεξη με θέμα «Η Σφίγγα του Καΐρου και η Σφίγγα της Ελλάδος». Μετά την διάλεξη θα ακολουθήσει Κοντσέρτο για πιάνο από τον διακεκριμένο μουσικό **George Delphi** (για τους Αμπετειανούς Λάκης Κουσινέλλος). Τόσο την διάλεξη όσο και το Κοντσέρτο τα πραγματοποιεί ο ίδιος. Ελπίζω και εύχομαι να το παρακολουθήσουν “γεμάτες” καρέκλες από ακροατές.

Κλείνοντας το έτος με τον Δεκέμβριο, το Δ.Σ. του Συλλόγου μας ΟΜΟΦΩΝΑ αποφάσισε να κάνουμε την **Τρίτη 24/12/2019 «ΡΕΒΕΓΙΟΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ** στο **“ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ POSEIDON ATHENS”** (Λεωφ. Ποσειδώνος 72 Παλαιό Φάληρο) αναλυτικά ως εξής :

TIMH ANA ATOMO ME BUFFET MENU : 30,00 ευρώ

Ποτό καλωσορίσματος Sangria και κρύα καναπεδάκια κατά την υποδοχή των καλεσμένων

Ορεκτικά

Τορτίγιες με κοτόπουλο και Λαχανικά

Χειροποίητες κροκέτες πατάτας με κονφί ντομάτας

Σαλάτες

Σαλάτα τραχανών κηπευτικών με λιαστή ντομάτα, Νιφάδες Παρμεζάνας και Σάλτσα Βινεγκρέτ μπαλσάμικου με Μέλι.

Σαλάτα με μακαρόνια fusilli με καπνιστό χοιρινό, πολύχρωμες πιπεριές και κρέμα

Πολίτικη σαλάτα με σταφίδες, κουκουνάρι, κόκκινη πιπεριά, σέλερυ και πικάντικη σως γιαουρτιού

Ζεστά

Μπιφτεκάκια μόσχου με μυρωδικά βότανα και ντίπ με σάλτσα γιαουρτιού

Χοιρινά σκαλοπίνια με σάλτσα μαυροδάφνης

Μπουτάκια κοτόπουλου με πικάντικη σάλτσα μουστάρδας

Κρέπα ζαμπόν και τυρί

Παραδοσιακή σπιτική πίτα με καραμελωμένο πράσσο και φέτα

Πατατούλες χωριάτικες στον φούρνο με ντομάτα και φέτα

Ριζονάτο με γλυκιά κόκκινη πιπεριά και παρμεζάνα

Τυριά

Ποικιλία από Ελληνικά και διεθνή τυριά με κριτσίνια

Γλυκά

Δροσερή λεμονόπιτα με ζεστ γλυκανίσου

Μούς σοκολάτας vaihrona με αρωματισμένες κορυφές σαντιγί

Σπιτικό ραβανί με ζέστ πορτοκάλι & καλάθι με φρέσκα φρούτα εποχής

ΚΑΙ ΕΝΑ ΠΟΤΗΡΙ ΑΦΡΩΔΗ ΟΙΝΟ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ, ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ

Οίνος & Αναψυκτικά

Οίνος Λευκός και Ερυθρός “Διπτός Τσάνταλη”, αναψυκτικά και εμφιαλωμένο νερό σε απεριόριστη κατανάλωση κατά την διάρκεια της δεξίωσης. (Όχι μπίρες)

Την μουσικοχορευτική βραδιά καλύπτει ο D.J. Μάριος

Γνωρίζετε κάποιον Αμπετιανό ή Αιγυπτιώτη με ηλεκτρονική διεύθυνση που θα ήθελε να διαβάσει «ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Σ.Α.Σ.» ; Στείλτε μας την ηλεκτρονική του διεύθυνση και θα τον περιλάβουμε στην λίστα διανομής !

Για τους Αμπετειανούς Chef

ΚΟΤΟΠΟΥΛΟ ΣΕ ΣΤΡΟΓΓΥΛΗ ΦΟΡΜΑ ΤΟΥ ΚΕΪΚ

ΥΛΙΚΑ ΓΙΑ ΓΕΜΙΣΗ

- 2 Πατάτες κομμένες σε καρέ
- 2 Γλυκοπατάτες κομμένες σε καρέ
- 2 Καρότα χοντροκομμένα
- 1 Κρεμμύδι σε 4 κομμάτια
- 1 κουταλιά σούπας Νοστιμιά Maggi
- 2 κουταλιές σούπας ελαιόλαδο

ΥΛΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΡΩΜΑΤΙΚΗ ΑΛΟΙΦΗ

- 100 γρ. Βούτυρο
- Μια κουταλιά γλυκού κοφτή Τζίντζερ σε σκόνη ή λιγότερη
- Μία κουταλιά σούπας Νοστιμιά Maggi
- Μία κουταλιά γλυκού σκόρδο σε σκόνη
- Το χυμό ενός λεμονιού λάϊμ

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Α) Σκεπάζουμε την τρύπα της φόρμας με αλουμινόχαρτο αγκαλιάζοντας τον λαιμό, τοποθετούμε όρθιο το κοτόπουλο, το αλείφουμε με την αρωματική αλοιφή που δημιουργήσαμε τοποθετώντας όλα τα υλικά της δουλεύοντάς τα σε multi.

Β) Όλα τα υλικά (πατάτες, γλυκοπατάτες, καρότα κ.λ.π.) τα βάζουμε σε αντικολλητικό τηγάνι, τα τσιγαρίζουμε καλά και τα τοποθετούμε μέσα στην φόρμα.

Γ) Σκεπάζουμε το κοτόπουλο και την φόρμα με τα λαχανικά με αλουμινόχαρτο και την τοποθετούμε σε προθερμασμένο, στους 180° C, φούρνο. Σε μία ώρα περίπου αφαιρείτε τα αλουμινόχαρτα και συνεχίζουμε το ψήσιμο μέχρι να ολοκληρωθεί.

Καλή επιτυχία!

ΠΑΤΕ ΑΠΟ ΣΥΚΩΤΑΚΙΑ ΠΟΥΛΙΩΝ

ΥΛΙΚΑ

- 250 γραμμ. συκωτάκια πουλιών
- 5 κουταλιές σούπας ελληνικό παρθένο ελαιόλαδο
- 1 ξερό κρεμμύδι, ψιλοκομμένο
- 1 σκελίδα σκόρδου, ψιλοκομμένη
- 1½ κ.γ. θυμάρι, φρέσκο ή 1 κ.γ. ξερό
- 1 κ.γ. μαντζουράνα
- 2 κ.σ. μαϊντανό, ψιλοκομμένο
- 1 κ.γ. μείγμα μπαχαρικών για κοτόπουλο
- 1 ποτήρι του κρασιού Μαυροδάφνη
- 4 κ.σ. κονιάκ
- 100 γραμμ. βούτυρο αγελάδας
- Λιωμένο αλάτι και φρεσκοτριμμένο πιπέρι.

*Δοκιμασμένο με επιτυχία
από τον chef Τόλη Παπαγεωργίου*

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Καθαρίζουμε τα εντόσθια από τις ίνες και τα λίπη και τα ψιλοκόβουμε. Σε ένα αντικολλητικό τηγάνι ζεσταίνουμε καλά το ελαιόλαδο και ρίχνουμε τα συκωτάκια με το κρεμμύδι, το σκόρδο, το αλατοπίπερο, το μείγμα μπαχαρικών, τη μαντζουράνα και το θυμάρι. Ανακατεύουμε συνεχώς μέχρι να ροδίσουν και να ψηθούν τα συκωτάκια. Σβήνουμε με το κρασί και το κονιάκ και συνεχίζουμε το ψήσιμο μέχρι να εξατμιστεί το αλκοόλ. Αποσύρουμε από τη φωτιά και τα λιώνουμε στο multi μαζί με τον μαϊντανό μέχρι να γίνουν ένας ομοιόμορφος πολτός. Αν δούμε ότι δυσκολεύονται να δουλευτούν, προσθέτουμε λίγο επιπλέον κρασί και λίγο ελαιόλαδο. Στρώνουμε το πατέ για μία νύχτα στο ψυγείο και το σερβίρουμε πάνω σε χωριάτικο, φρυγανισμένο ψωμί.

Καλή επιτυχία!

Έχετε κάποια παλιά φωτογραφία από τα μαθητικά σας χρόνια στην Αμπέτσιο ή τις άλλες Καϊρινές σχολές ή την ζωή σας στην Αίγυπτο ; Σκανάρετέ την και στείλτε την σε μας να την δημοσιεύσουμε !

Άγιος Κωνσταντίνος 2019: Η αόρατη πλευρά της αποκατάστασης

.....**κείμενο και φωτογραφίες : Μαρία Αδαμαντίδου**

Λίγο-πολύ όλοι συμφωνούν ότι ο κοινοτικός ναός των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στο Κάιρο είναι ένα κομψοτέχνημα, δημιούργημα του αρχιτέκτονα Δημητρίου Φαβρικού Πασά και των αρχιτεκτόνων αδελφών Καμπανάκη, που λειτουργήθηκε πρώτη φορά το 1914. Δεν θα ήταν επίσης υπερβολή αν λέγαμε πως ο ναός που αναδύθηκε από τις εργασίες αποκατάστασης τον Σεπτέμβριο του 2019, είναι πιο όμορφος από κάθε άλλη φορά. Σ' αυτό, πιστεύουμε, θα συμφωνήσουν όσοι βρέθηκαν στα Θυρανοίξια στις 26 και 27 του μήνα αλλά και όσοι είδαν την πληθώρα των εικόνων που πρόβαλαν τα μέσα ενημέρωσης και κοινωνικής δικτύωσης. Από την άλλη, αυτό που χαροποίησε όσους έστρεψαν το βλέμμα τους στο Κάιρο, δεν ήταν παρά το τελικό αποτέλεσμα μιας προσπάθειας που ξεκίνησε 20 μήνες νωρίτερα κάτω από τη διεύθυνση του πολιτικού μηχανικού Μιχάλη Μπίσκου (full disclosure: επίσης παλαιού συμμαθητή και φίλου της γράφουσας).

Η ΑΟΡΑΤΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ Επειδή όλα τα ρεπορτάζ επικεντρώθηκαν στο τελικό προϊόν και σχεδόν κανείς δεν ασχολήθηκε με την όχι τόσο λαμπερή πλευρά της παραγωγής του, ίσως αξίζει να δοθεί μια πληρέστερη εικόνα των εργασιών που συνοψίζει ο όρος «αποκατάσταση». Στην περίπτωση του Αγίου Κωνσταντίνου, αυτές ήταν διορθωτικές επεμβάσεις στην υποδομή και τη στήριξη του ναού, στους πλευρικούς τοίχους και στη σκεπή του, ενώ όπως σε κάθε κατα-

σκευαστικό έργο, όλες οι αρχικές φάσεις της δουλειάς περιλάμβαναν αποξηλώσεις, μπάζα, σκαλωσιές και μαζί μόλιχη λάσπη, σκόνη και τσιμέντο.

Ο ΥΠΟΓΕΙΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ Οι πρώτες διερευνητικές κινήσεις του Μιχάλη Μπίσκου αποκάλυψαν το σοβαρότερο πρόβλημα: την προχωρημένη διάβρωση που προκάλεσε η εγκλωβισμένη και μολυσμένη υγρασία στο υπέδαφος του ναού, την οποία τροφοδοτούσε επί χρόνια το παλιό, προβληματικό δίκτυο αποχέτευσης στην περίμετρο του κτίσματος. Για να αντιμετωπιστεί η υπεδάφια υγρασία δημιουργήθηκε νέο δίκτυο αποχέτευσης, προστέθηκε νέο δίκτυο αποστράγγισης του υδροφόρου ορίζοντα και ακολούθησε υγρομόνωση των θεμελίων. Στα 74 υποστυλώματα του γυναικωνίτη αντικαταστάθηκε ο κύριος σπλισμός — στην ουσία ο ναός απέκτησε νέα υποστύλωση.

ΚΑΙ ΤΑ ΛΟΙΠΑ Σε κανέναν, είναι αλήθεια, δεν αρέσουν οι μακροσκελείς λίστες με τις τεχνικές λεπτομέρειες, γι' αυτό από τον σχετικό πολυσέλιδο κατάλογο επιλεκτικά αναφέρουμε ότι: στην οροφή φτιάχτηκαν εκ νέου έξη δίκλινες κεραμοσκεπείς στέγες, ενισχύθηκαν με σπλισμένο σκυρόδεμα τα 12 εξωτερικά γωνιακά υποστυλώματα, ο τρούλος απέκτησε εξωτερικά νέο επίχρισμα και επισκευάστηκαν οι ξύλινες πόρτες και τα εξωτερικά επίχρισματα με τα αρχιτεκτονικά διακοσμητικά στοιχεία. Στο εσωτερικό καθαρίστηκε το δάπεδο του γυναικωνίτη, επισκευάστηκαν οι κλίμακες και οι ρωγμές, καθαρίστηκε και συντηρήθηκε η εσωτερική διακόσμηση. Τέλος, στο κωδωνοστάσιο έγινε συρραφή των σημαντικών ρωγμών στον φέροντα οργανισμό, με ενέσεις ειδικών

υλικών και δέσιμο με οπλισμό, και βεβαίως επισκευάστηκαν και καθαρίστηκαν οι ξύλινες πόρτες, οι σκάλες και τα δάπεδα· εκτός από το άμεσα ορατό νέο βάψιμο, άλλη φανερή επισκευή ήταν αυτή της παλαιάς καμπάνας η οποία, αφού συγκολλήθηκε, ήχησε εορταστικά και πάλι (πρόκειται να αντικατασταθεί από ηλεκτροκίνητη).

ΕΝΑ ΝΕΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ Αυτές, συνοπτικά, ήταν οι εργασίες της αποκατάστασης για την οποία δαπανήθηκαν 600.000 ευρώ, τα οποία κάλυψαν εξ ημισείας η Μεγάλη Ευεργέτιδα της Κοινότητας, Καϊρινή, Αικατερίνη Μπελεφάντη-Σοφιανού και η Ελληνική Κοινότητα Καΐρου (ΕΚΚ). Για την υλοποίηση του έργου ο Μπίσκος συνεργάστηκε με ντόπια συνεργεία, ενώ στην περίοδο εκτέλεσης των εργασιών, είχε μόνιμη συμπαράσταση από τον πρόεδρο της ΕΚΚ Χρήστο Καβαλή και την Χρυσάνθη Σκουφαρίδου, μέλος της διαχειριστικής επιτροπής του οργανισμού και προϊστάμενη της επιτροπής ναών.

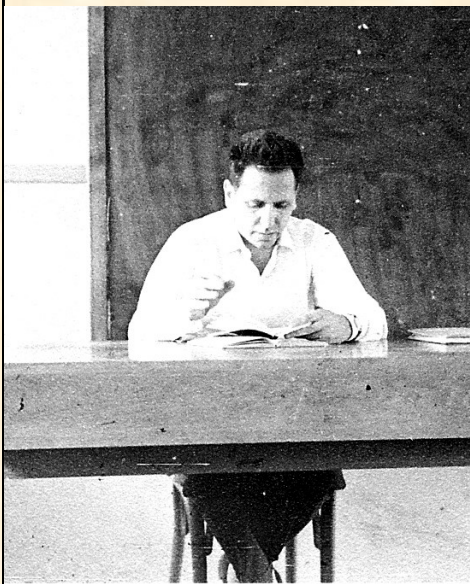
«Θέλω να πιστεύω ότι η γενιά μας έκανε ό,τι μπορούσε,» σημειώνει ο Μ. Μπίσκος, «όσον αφορά την ανάταξη και την αποκατάσταση αυτού του ιερού χώρου, παραλαμβάνοντας έναν με αρκετά προβλήματα, καταπονημένο ναό και παραδίδοντας σήμερα ένα λαμπερό και αναγεννημένο ιερό μνημείο». Έχοντας συμπληρώσει διαδρομή 105 χρόνων, ο Άγιος Κωνσταντίνος, στέρεος και ανανεωμένος, ξεκινάει τώρα μια δεύτερη εκατονταετία ζωής: τη δική του αλλά —γιατί όχι;— και της ελληνικής παροικίας, όπως δήλωσε με αισιοδοξία ο πρόεδρος Χρ. Καβαλής.

ΣΗΜ. Περισσότερα για τις εργασίες, μπορείτε να δείτε στο βίντεο που επιμελήθηκε η δημοσιογράφος Κάτια Τσιμπλάκη στο <https://youtu.be/ZUFxccqdmcy>

Αθήνα -- 6 Οκτωβρίου 2019

Η Μαρία Αδαμαντίδου-Κουτρομπάκη είναι Δημοσιογράφος - Ιστορική ερευνήτρια. Γεννήθηκε στο Κάιρο και αποφοίτησε από το Πρακτικό Τμήμα της Αμπετείου Σχολής το 1967.

Γρηγόρης Παπαφωτίου

Όπως, με λύπη, σας ενημερώσαμε μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, ο αγαπητός σε όλους μας καθηγητής Αγγλικών Γρηγόρης Παπαφωτίου απεβίωσε τον Σεπτέμβριο που πέρασε.

Ο Γρηγόρης Παπαφωτίου γεννήθηκε στο Πόρτ Σάϊτ της Αιγύπτου το 1932. Αποφοίτησε από το Κλασικό τμήμα της Αμπετείου Σχολής το 1949 και κατόπιν σπούδασε Αγγλική Φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Για την ζωή και το έργο του σαν καθηγητής Αγγλικών της Αμπετείου Σχολής θα αναφερθούμε στο τεύχος «Το Περιοδικό Σ.Α.Σ.» του Ιανουαρίου 2020.

Η συντακτική επιτροπή

Γ'αυτούς που Έφυγαν

Καίτη Μπαραμίλη

Ο επικήδειος που εκφώνησε ο πρόεδρος του Συλλόγου μας Μίμης Πιερός για την Καίτη Μπαραμίλη :

Αγαπημένη μας Καίτη,

Πριν λίγες ώρες μου ζήτησες να καλέσω τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μας, σε έκτακτο συμβούλιο με σκοπό να μας ενημερώσεις για κάποια σκέψη σου χρήσιμη για τα μέλη μας.

Αλλοίμονο όμως, βρισκόμαστε γύρω σου συντετριμμένοι να σε αποχαιρετίσουμε για το μακρινό σου ταξίδι, το ταξίδι της αιωνιότητας. Υπήρξες φίλη αγαπητή σε όλους.

Ο ήρεμος χαρακτήρας σου, η καλοσύνη σου, η ευγένειά σου, η προθυμία σου να προσφέρεις τη βοήθειά σου στους συνανθρώπους σου, έκαναν όλους εμάς που σε γνωρίζαμε να σε νιώθουμε δικό μας άνθρωπο, και παράδειγμα καλού ανθρώπου και στοργικής Χριστιανής μητέρας.

Αγαπητή μου Καίτη, μαζί πορευτήκαμε από το 2012 σε Διοικητικά Συμβούλια του Συλλόγου Αμπετείου Σχολής που τόσο αγάπησες και στον οποίο τόσα προσέφερες. Σ' ευχαριστώ που με τίμησες με τη φιλία σου. Τούτη τη στιγμή δε βρίσκω λόγια να εκφράσω τη θλίψη μου. Ο θάνατός σου με ξάφνιασε. Μας ξάφνιασε όλους.

Στη Μαριάννα την αγαπημένη σου κορούλα και τον υιό σου Αλέξανδρο, εκφράζουμε τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια.

Καλό σου ταξίδι Καίτη. Αιωνία σου η μνήμη.

Αθήνα, 7 Οκτωβρίου 2019

Α.Π. 75 /2019

Μετά την είδηση του αιφνίδιου θανάτου της αγαπημένης μας Καίτης Μπαραμίλη, μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μας, το Διοικητικό Συμβούλιο συνεδρίασε εκτάκτως την Παρασκευή, 5 Ιουλίου 2019, το πρωί και αποφάσισε τα ακόλουθα:

- Να κατατεθεί στεφάνι εκ μέρους του Συλλόγου Αμπετείου Σχολής.
- Να παρευρεθεί σύσσωμο το Διοικητικό συμβούλιο στην Εξόδιο Ακολουθία.
- Να κατατεθεί το ποσό των 100,00 € για τους σκοπούς της Κοινωνικής Πρόνοιας του Συνδέσμου Αιγυπτιατών Ελλήνων.
- Να αποσταλεί συλλυπητήρια επιστολή στην οικογένεια της.

Ο Πρόεδρος

Μίμης Πιερός

Ο Γενικός Γραμματέας

Δημήτρης Φοινίτης

Γ'αυτούς που Έφυγαν

Λάβαμε το παρακάτω μήνυμα από τον Χρήστο Ακάρα (Ακαρος) που ήταν συμμαθητής μας Αμπετειανός μέχρι και την 2α Γυμνασίου (κατόπιν μετανάστευσαν οικογενειακώς στην Κύπρο ως Κύπριοι ιθαγενείς).

Από: **Christos Acaros**

Date: Τετ, 2 Οκτ 2019 στις 4:16 μ.μ.
Subject: ΜΝΗΜΗ του ΨΙΛΟΪΝΗ ΧΡΗΣΤΟΥ.
To: PIIERIS, MIMIS

Αγαπητέ μου Μίμη γεια σου,

Σου στέλνω απόκομμα της εφημερίδας "Φιλελεύθερος" ημερομ. 13/11/2004, με αναφορά στη μνήμη του Χρήστου Φ. Ψιλοΐνη, απόφοιτου της Αμπετείου του 1947, ο οποίος ξεχώριζε στην Κύπρο με τη δράση του, την υπεύθυνη θέση του, την καθαρή του αντίληψη, με την ευρύτητα της σκέψης του, το ήθος και την τιμιότητά του, την νηφάλια κρίση του, και πολλά άλλα...

Τον μ. Χρήστο τον είχα γνωρίσει στο Κάιρο, διότι ήταν συμμαθητής του μ. αδελφού μου Νικόλα αλλά και οικογενειακός μας φίλος, και πολλές φορές με βοηθούσε στα μαθήματά μου.

Αν συμφωνείς και εγκρίνεις, τότε εσύ μπορείς να δώσεις το απόκομμα της εφημερίδας για δημοσίευση, στο περιοδικό ή και στον Κάδρο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΨΙΛΟΪΝΗΣ

Ο Χρήστος Ψιλοΐνης γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Κάιρο της Αιγύπτου. Απόφοιτος της Αμπετείου Σχολής σπούδασε Παιδαγωγικά και Ψυχολογία στο Αμερικάνικο Πανεπιστήμιο του Καΐρου. Συνέχισε τις σπουδές του για την απόκτηση των τίτλων Μ.Α. στην Αραβολογία-Ισλαμολογία και Κοινωνιολογία. Το 1968 διορίστηκε καθηγητής στο Παγκύπριο Γυμνάσιο όπου υπηρέτησε μέχρι το 1974. Το 1974 διορίστηκε με απόσπαση στο Υπουργείο Εξωτερικών Κύπρου ως Διευθυντής Αραβικών Πολιτιστικών Υποθέσεων και ως Γενικός Γραμματέας της Εθνικής Επιτροπής της Ουνέσκο για την Κύπρο. Από το 1981 μέχρι το 1999 διηύθυνε την Αμερικανική Ακαδημία Λευκωσίας.

Με τη μουσική ασχολήθηκε από μικρό παιδί όπου πήρε μαθήματα πιάνου, βιολιού και ως μέλος της Ελληνικής Φιλαρμονικής του Καΐρου, κλαρίνου. Ήταν επίσης μέλος σε χορωδίες εκκλησιαστικής και κλασσικής μουσικής. Σε ηλικία 10 χρονών τραγούδησε το πρώτο του ντουέτο με τον αδελφό του Μιχάλη. Το 1960 ίδρυσε την Χορωδία Εκκλησιαστικής Μουσικής με την οποία παρουσίαζε κάθε Χριστούγεννα και Πάσχα σχετικό πρόγραμμα όπως Μεσσίας του Handel, Ηλίας του Mendelssohn, Δημιουργία του Haydn, Λειτουργία του Μεσονυχτίου του Charpentier και άλλα. Τις περισσότερες φορές, εκτός από την διεύθυνση της χορωδίας, τραγουδούσε τα σόλα μέρη του βαρυτόνου.

Ο Χρήστος Ψιλοΐνης απεβίωσε σε ηλικία 74 ετών το 2003 στην Κύπρο.

Οι Αναγνώστες μας γράφουν

Γιαγιά Καλώς τους Δέχθηκες

.....γράφει ο Δημήτρης Καλανδράνης,
απόφοιτος 1953 Εμπορικό

Τα καλοκαίρια, όταν μαθαίνουμε ότι μια γιαγιά δέχεται την επίσκεψη των παιδιών και των εγγονιών της για να περάσουν τις διακοπές τους στο νησί, της λέμε: «Γιαγιά καλώς τους δέχτηκες. Άντε τυχερή, πρέπει να είσαι όλο χαρά, έτσι δεν είναι;»

Και η γιαγιά απαντάει κουνώντας το κεφάλι: «Αμέ πώς να μην είμαι;»

Είπα από μέσα μου: «Δεν μου φάνηκε να λέει αλήθεια η γιαγιά. Για στάσου να την ξαναρωτήσω:» «Αλήθεια μου λες γιαγιά;»

«Ο Θεός να τους έχει καλά. Αλλά ξέρεις παιδί μου, μεγάλωσα και δεν μπορώ πια να υπηρετώ κανέναν.» Το είπε και δάκρυσε.

«Καλά γιαγιά γιατί δεν τους το λες;» «Μα εγώ πρέπει να τους το πω; εκείνοι δεν το καταλαβαίνουν μόνοι τους;»

«Αλίμονο γιαγιά αν περιμένεις από τους νέους να στο πουν. Σε βλέπουν να τους υποδέχεσαι καταχαρούμενη και να ξεσκίζεσαι να τους μαγειρεύεις, να μην τους λείψει το φρέσκο αυγό, η ξινομυζήθρα, το ζυμωτό ψωμί, τα γεμιστά, και εσύ τα ξεχνάς όλα όταν σου λένε: «Σαν την γιαγιά δεν υπάρχει καμία στον κόσμο.»

«Μετά, όταν ακολουθεί το πλύσιμο των πιάτων, όλοι σου λένε: «Άφησε με γιαγιά να σε βοηθήσω». Και μόλις εσύ πεις: «Όχι παιδί μου εσείς ήρθατε να ξεκουραστείτε» εκείνοι σου λένε: «Καλά γιαγιά, εμείς πάντως είπαμε να σε βοηθήσουμε.» Το ίδιο συμβαίνει με το σκούπισμα, το σφουγγάρισμα, την μπουγάδα και τα χαρτιά της τουαλέτας.»

«Για όλα αυτά ποιος φταίει γιαγιά; Όταν τους μαγειρεύεις φασόλια, ρεβίθια και φακές, και δεν αρέσουν στους περισσότερους, τότε εσύ τρέχεις να τους μαγειρέψεις κάτι άλλο για να μην στενοχωρηθούν, ενώ εσύ τρως στα κρυφά ψωμί και τυρί. Στο τέλος αποκαμωμένη, κατά τις τρεις το απόγευμα, όταν θέλεις να ξεκουραστείς λιγάκι, να και φτάνουν οι υπόλοιποι από τη θάλασσα και τότε πρέπει να ξαναστρώσεις να φάνε.

Μήπως το ίδιο δεν συμβαίνει με το πρωινό; Εσύ ξυπνάς από τα χαράματα για να προλάβεις να πας στην τουαλέτα και αποφεύγεις να κάνεις θόρυβο μη ξυπνήσουν οι φιλοξενούμενοι, και εκείνοι, άλλοι ξυπνούν στις δέκα και άλλοι στις έντεκα. Και εσύ πρέπει να έχεις το τραπέζι συνεχώς στρωμένο σαν εστιατόριο, όποτε γουστάρει του καθενός να φάει πρωινό. Εκεί πάλι ο ένας δεν πίνει γάλα, ο άλλος θέλει νεσκαφέ, με ή χωρίς ζάχαρη, με γάλα ή χωρίς και το βούτυρο να είναι ανάλατο. Και όταν φάνε πρωινό, τότε τους ρωτάς «πότε θα έρθετε για μεσημεριανό;» Σου λένε στις δυο. Και αφού ετοιμάσεις το μεσημεριανό, οι μισοί δεν το τρώνε γιατί φάγανε σουβλάκια και εσένα σου περισσεύει το φαγητό και δεν ξέρεις τι να το κάνεις. Άσε που δεν το τρώνε την άλλη μέρα.

Και στο τέλος όταν με το καλό φύγουν και σε γεμίσουν φιλιά και εσύ κλαις από συγκίνηση, διαπιστώνεις ότι το καζανάκι τρέχει, οι βρύσες στάζουν, δυο πιάτα έσπασαν και χάθηκε και ένα πιρούνι. Τον λογαριασμό της ΔΕΗ και της ΕΥΔΑΠ θα τους μάθεις σε τέσσερις μήνες.

«Καλό χειμώνα γιαγιά και καλώς να τους δεχτείς του χρόνου.»

«Ας είναι καλά τα παιδιά μου να ξανάρθουν» απαντάει δακρυσμένη.

Αυτές είναι οι γιαγιάδες μας. Να 'ναι πάντα καλά.

26 Ιουλίου στις 10:19 μ.μ.